

خودآموز

ترکی استانبولی

(مکالمه - دستور)

ارسان فصیحی

فهرست

۷	پیشگفتار
۹	مقدمه
۱۵	بخش یکم: مبانی
۱۹	۱. الفبای ترکی
۲۳	حروف مصوت
۲۷	۲. قانون هماهنگی اصوات
۲۷	گروه‌بندی مصوتها
۲۸	هماهنگی مصوتها
۲۹	گروه‌بندی صامتها
۳۰	هماهنگی صامتها
۳۵	۳. پدیده‌های آوایی
۴۹	۴. آداب مکالمه در زبان ترکی
۴۷	۵. تصریف اسم
۴۷	پسوند جمع
۴۸	پسوندهای منسوبیت
۴۹	پسوند مالکیت
۵۰	پسوندهای حالت
۵۲	پسوند پرسشی

۱۳۴	حالت وابستگی اسم
۱۳۴	حالت مفعولی اسم
۱۴۳	۱۴. صبحانه
۱۴۶	فعل "yapmak"
۱۴۸	زمان آینده
۱۵۹	۱۵. در مطب
۱۶۳	پسوندهای حالت‌های اسم
۱۶۶	حالت همانندی اسم و ضمیر
۱۷۹	۱۶. در دانشکده
۱۸۲	صفت تفضیلی (برتر)
۱۸۲	صفت عالی (برترین)
۱۸۲	پسوند "-li"
۱۸۳	پسوند "-lik"
۱۸۵	حالت التزامی فعل (istik kipi)
۱۹۷	۱۷. یک دیدار
۲۰۱	حروف پیوندی
۲۰۲	زمان گسترده فعل (geniş zaman)
۲۱۹	۱۸. در پستخانه
۲۲۲	ترتیب کلمات در جمله
۲۲۳	پیوند فعلی
۲۲۵	نقل قول مستقیم
۲۴۱	۱۹. در بانک
۲۴۳	ضرب المثلها
۲۴۳	انواع فعل
۲۶۱	۲۰. در دفتر توریسم
۲۶۴	قید همانندی "kadar"

۶. ضمایر

۷. اعداد

بخش دوم: دروس اصلی

۸. آشنایی

مصدر

پسوندهای شخصی

زمان حال

حالت‌های اسم

۹. در استگاه راه‌آهن

فعل اسم "imek" (بودن)

پسوندهای امری

پسوند جمع

۱۰. آقای اکتای

ساعت

۱۱. در میوه‌فروشی

ترکیبهای اضافی

ترکیبهای وصفی

۱۲. در قطار

واژه‌های "yok" و "var"

حرف اضافه "ile"

۱۳. استقبال

حرف اضافه "de" ، "da"

پسوندهای منسوبیت

زمان گذشته ساده

زمان گذشته ساده فعل اسم (imek)

۲۱. در هتل.....	خودآموز ترکی استانبولی
۲۷۷	
۲۸۰	پسوند (erek)-arak
۲۸۱	پسوند صفت‌ساز (li)-
۲۸۲	ضرب المثلها
۲۹۱	۲۲. در رستوران .....
۲۹۴	صفات تأکیدی .....
۲۹۶	ترکیب قیدی «den-dan» (beri)
۳۰۱	۲۳. در فروشگاه پوشاک .....
۳۰۵	حالت شرطی فعل .....
۳۱۳	۲۴. بازگشت از کار .....
۳۱۵	ماضی نقلی .....

زبان مهمترین و اساسی‌ترین وسیله ایجاد ارتباط بین انسانهاست، همچنین وسیله پیشرفت اندیشه و انتقال سین فرهنگی - تاریخی است. فراگیری هر زبانی به فراگیرنده این امکان را می‌دهد که با ایجاد ارتباط با گویندگان آن زبان و بهره‌گیری از منابع و امکانات موجود در آن به گستره‌ای نوین از ارتباطات بشری وارد شود.

آموزش زبان را می‌توان به ساختن بنا تشبيه کرد. بنای استوار نیازمند پایه‌ای مستحکم است و هر سنگ بنایی باید بدرستی کار گذاشته شود. طبقات بنا نیز به ترتیب، یکی پس از دیگری ساخته می‌شوند. در آموزش زبان نیز ابتدا باید پایه و مبانی آن را آموخت و پس از اطمینان از فراگیری کامل مبانی به آموختن ساختارهای دیگر پرداخت.

کتابی که در دست دارید با توجه به اندیشه‌های پیش‌گفته و برای پرکردن خلاً موجود در زمینه آموزشی علمی و روشنمند زبان ترکی به رشتہ تحریر در آمده است.

در کتاب کوشش شده است که نخست پایه‌ها و مبانی آموزش داده شوند و پس از اطمینان از استحکام آنها به آموزش سایر زمینه‌ها پرداخته شود. کتاب از دو بخش تشکیل شده است: بخش یکم، که تا فصل هفتم را دربر می‌گیرد، شامل فونولوژی (آموزش الفباء، گروه‌بندی حروف، قوانین آوایی و...) و نیز مبانی دستوری است؛ که به فراگیرنده‌گان اکیداً توصیه می‌شود این بخش را با دقت و درستی بیاموزند.

در بخش دوم، که از فصل هشتم تا پایان کتاب را شامل می‌شود، نخست متنی بر اساس مکالمه روزمره آورده شده است و پس از آن نکات دستوری ضروری برای درک متنها توضیح داده شده‌اند. ترجمه متنها در حد امکان به صورت تحت‌اللفظی است تا فراگیرنده معنی مستقل هر واژه را نیز بیاموزد. در پایان هر فصل تمرینهایی نیز داده شده است که به کمک آنها هم روند یادگیری بهتر و سریعتر می‌شود و هم نکات مکالمه‌ای جدید آموخته می‌شوند.

مقدمه

زبان ترکی زبان رسمی جمهوری ترکیه است. علاوه بر ترکیه در کشورهای بالکان (بلغارستان، یوگسلاوی، رومانی و یونان) و در بخش شمالی جزیره قبرس نیز ترک‌زبانان ساکن هستند. در کشورهای آلمان، اتریش، بلژیک و فرانسه نیز اقلیتهای ترک زندگی می‌کنند. در حال حاضر حدود ۸۰ میلیون نفر در سطح جهان به این زبان تکلم می‌کنند.

در ایران برای متمایز ساختن زبان ترکی از دیگر زبانها و لهجه‌های ترکی آن را «ترکی استانبولی» می‌نامند که این نامگذاری با اصول علمی زبان‌شناسی مطبق نیست. هم اکنون در جهان بیش از ۲۵ زبان عضو خانواده زبانهای ترکی وجود دارد که همگی نام خاص خود را دارند؛ مانند: آذربایجانی، ترکمنی، ازبکی، و غیره. براساس تقسیم‌بندی علمی زبان‌شناسی، نام «ترکی» فقط به زبان ترکی رایج در ترکیه اطلاق می‌شود و بر این اساس اضافه کردن کلمه «استانبولی» به آن نه ضروری است، نه صحیح. با این حال چنین به نظر می‌رسد که تا زمانی که این تقسیم‌بندی علمی جای خود را در جامعه بیابد، در بیشتر مواقع بنچار باید از کلمه «استانبولی» استفاده شود.

زبان ترکی از لحاظ شجره‌ای جزو گروه اوغوز^۱ از خانواده زبانهای ترکی است و از لحاظ مورفولوژی (صرفی) جزو زبانهای التصاقی محسوب می‌شود. (زبان التصاقی به زبانی گفته می‌شود که در آن تصریف افعال و ساخت حالت‌های اسم و کلمات جدید تنها با افزودن پسوند به ریشه کلمه صورت می‌گیرد و ریشه دچار دگرگونی نمی‌شود). در گروه اوغوز زبانهای ترکی علاوه بر زبان ترکی زبانهای آذربایجانی، ترکمنی و قافقازی (در رومانی و مولداوی) نیز قرار دارند. این زبانها به این دلیل در یک گروه قرار داده شده‌اند که هم واژگان بنیادی آنها تا حد بسیار زیادی مشترک است و هم از لحاظ دستوری و جووه اشتراک فراوانی دارند. از این‌روست که مثلاً آذربایجانیها و ترکهای ترکیه

می‌توانند هنگام سخن گفتن منظور یکدیگر را تا حد نسبتاً زیادی درک کنند. زبان ادبی امروزین ترکی در فرایند تکامل خود راهی طولانی و بفرنج پیموده است. طوایف اوغوز - سلجوک که در قرون دهم و یازدهم میلادی از آسیای میانه به شبه جزیره آناطولی آمدند، در آنجا ابتدا حکومت سلجوکی را بنیاد نهادند (قرن دوازدهم میلادی) و سپس در قرن چهاردهم حکومت عثمانی و بعدها در قرون پانزدهم و شانزدهم امپراتوری عثمانی را تشکیل دادند. در این روند چند صد ساله، زبان این طوایف نیز در نتیجه دادوستد واژگانی و تأثیر و تأثیر متقابل با سایر زبانها دچار دگرگونی گشت.

زبان ترکی، مانند هر زبان دیگری، در طول تاریخ تحت تأثیر زبانهای مختلف قرار گرفته است؛ پس از اسلام آوردن ترکها زبان ایشان تحت تأثیر زبان عربی و پس از اسکان طوایف سلجوکی در ایران تحت تأثیر زبان فارسی قرار گرفت و بدین ترتیب در گنجینه واژگان آن کلمات عربی و فارسی رو به فزونی نهاد. تحت تأثیر زبان عربی، که در آن هنگام زبان دین و علم به شمار می‌رفت، و زبان فارسی، که زبان شعر و ادبیات شمرده می‌شد، نه تنها گنجینه واژگان زبان ترکی، بلکه ساخت دستوری آن نیز دچار دگرگونی گشت و زبان ادبی جدیدی پدید آمد که به نام «زبان عثمانی» مشهور شد. زبان عثمانی با زبان ترکی، که تا امروز اصالحت خود را حفظ کرده است و در آن هنگام زبان عامه مрод محسوب می‌شد، تفاوت داشت و همان‌گونه که از نام آن پیداست زبانی غیر از ترکی بود. چنانکه هم اکنون در ترکیه فرهنگهای لغت «عثمانی به ترکی» تدوین می‌شود.

زبان عثمانی که ترکیبی از عناصر لغوی و دستوری زبانهای عربی، فارسی و ترکی بود تا اوایل قرن بیستم، به مثابه زبان ادبی دربار عثمانی، در مکاتبات بین دول و ادبیات دیوانی به کار می‌رفت. در دورانهای مختلف برای از میان برداشتن اختلاف ژرفی که بین زبان مردم و زبان «ادبی» طبقات مرفه و بالای جامعه پدید آمده بود کوششایی صورت گرفت. این کوششها برای آن بود که زبان عثمانی از تعبیرات، اصطلاحات و لغات ناماؤوس پاک گردد و رو به سادگی نهد. نخستین کوششی که در این راستا انجام گرفت مربوط به دوران اصلاحات (۱۸۳۹-۱۸۷۸ میلادی) است که در تاریخ ترکیه از آن با عنوان «دوره تنظیمات^۱» یاد می‌شود. با اینکه در این دوره برای پاکسازی و ساده کردن زبان عثمانی گامهای مهمی برداشته شد، اما این روند ناتمام ماند. از سوی دیگر با «غربگرایی» همه‌گیری که در این دوره پا به میدان نهاده بود، لغات بسیاری از زبانهای اروپایی، بویژه فرانسوی، به زبان عثمانی راه یافت.

1. Tanzimat Devri

مرحله دوم در ساده کردن زبان عثمانی با قیام «ترکهای جوان^۱» آغاز شد (۱۹۰۸ میلادی). در این مرحله نیز کوششایی که در جهت نزدیک کردن زبان عثمانی به زبان مردم صورت می‌گرفت بی‌نتیجه ماند و بدین ترتیب مسائلی که قرنها گریبانگیر زبان ترکی شده بود همچنان حل نشده باقی ماند.

آغاز دوران جمهوری نقطه عطفی در پیشرفت و تکامل زبان ترکی بود. بعد از آنکه در سال ۱۹۲۳ رژیم سلطنتی به جمهوری تغییر یافت، اصلاحات اساسی در زبان نیز شروع شد. این اصلاحات که تحت عنوان «انقلاب زبان» انجام گرفت از جمله منجر به تغییر الفبای ترکی از عربی به لاتین و تغییر نام زبان از «عثمانی» به «ترکی» شد. در سال ۱۹۳۲ مرکزی به نام «نهاد زبان ترک^۲»، که نوعی فرهنگستان زبان است، تأسیس شد که وظیفه‌اش انجام اصلاحات در زبان، ساختن واژه‌های نوین و پاک کردن زبان ترکی از لغات و اصطلاحات بیگانه است. این نهاد با استخراج واژگان از کتبیه‌ها و یادمانهای باستانی ترکی، زبانهای خویشاوند و زبانها و لهجه‌های مختلف ترکی اقدام به یافتن معادلهای ترکی برای لغات بیگانه، و در صورت لزوم ساختن واژه‌های نوین بر اساس واژه‌های قدیمی و گاه مهجور ترکی کرد.

البته در کار اصلاح زبان برخی زیاده‌رویها نیز صورت گرفت، از جمله جایگزینی کلمات جدید به جای کلمات مأموری که در زبان مردم پذیرفته شده بود، ساختن کلمات مجعل و غیره. از سوی دیگر مداخله غیرضروری در فرایند طبیعی تکامل زبان برای دست یافتن به موفقیت در کوتاهترین مدت باعث ایجاد مشکلاتی شد. از جمله این مشکلات پدید آمدن نوعی اختلاف زبانی بین نسلها بود. البته این مشکل امروزه بر اثر عواملی چون گذشت چندین دهه از شروع اصلاحات، ترتیب چندین نسل با اصول نوین، پیشرفت و رواج وسایل ارتباط جمعی (مطبوعات، رادیو - تلویزیون) و... تا حد بسیار زیادی حل شده است.